

LIPOVEC

NOVINY	OBCE	HORNÉ	SRNIE
December 1995		č.3	Roč. IV

Pri vianočnom stole

Za oknom sneží. Súmrak klesá. Stôl spomienkami prestretý.
Ste všetci tu, mama vraví, v závejoch niekto ostal vari?
Medový kríž sa zaskvie na čelách, a krídlo anjela
z prázdneho taniera slzy stiera - Niet starej mamy,
do večných Vianoc išla ...

A otec predčítava z Písma, Syn Boží narodil sa z Panny ...
Radosti svätej otvorte sa: Nie sme už sami!
Kristus je opäť medzi nami, Dieťaťko betlehenské žije v nás.
Plesajte, zem i nebesá!

Neviem kde som čítal túto báseň, ani neviem, kto je jej autor.
Dúfam, že sa na mňa nebude hnevať, keď nie je uvedený v nadpise,
ktorý som použil pre svoju úvahu. Prešiel rok a niekto si povzdychne:
"To už sú tu zasa Vianoce?". Áno, zasa. Uplynul jeden rok a my sa v
tieto dni budeme znova pripravovať na sviatky narodenia Ježiša Krista,
alebo ak niekto chce, tak na sviatky pokoja. Básnik vo svojich veršoch
hovorí: "Radosti svätej otvorte sa: Nie sme už sami! Kristus je opäť
medzi nami, Dieťaťko betlehenské žije v nás."

Dovoľte mi, aby som málo pozmenil tieto verše, iba tak, že v nich
zmením znamienko na konci vety. Prosím, všimnite si, aký z toho
vznikne rozdiel! Nie sme už sami! Kristus je opäť medzi nami, Dieťaťko
betlehenské žije v nás ?

Skúsme si v tieto dni odpovedať na otázky z tejto básne! Zmenilo sa
v nás niečo od tých posledných, minuloročných Vianoc? Je naozaj reálne,
skutočne Kristus medzi nami? Žije to betlehenské dieťaťko v nás, v
našich rodinách, na pracoviskách, v školách, v našich srdciach, v našich
rečiach, v našich skutkoch, v našich postojoch, v našich vzájomných
vzťahoch? Myslím, že je nad čím premýšľať a čo uskutočňovať. Pokúsme
sa o to! A prežijeme tie vianočné sviatky vo väčšom pokoji a určite aj
radostnejšie.

Maximilián Nosál
farár

Príhovor starostu obce

Vážení spoluobčania,

je rok po komunálnych voľbách. Bol to rok, v ktorom sa noví poslanci oboznamovali so zákonmi o riadení obce, zoznamovali sa s potrebami, ale i povinnosťami občanov. Musím konštatovať, že ešte nie všetci poslanci pochopili, čo zákon o obecnom zriadení obsahuje. Nie všetci vedia o ekonomike a finančnom rozpočte v rámci príjmov a výdavkov obce. Nevedia vždy pochopiť, že tak ako vo vlastnej rodine, môžeme vynaložiť len toľko finančných prostriedkov, na koľko máme. Na druhej strane s potešením konštatujem, že poslanci obecného zastupiteľstva za správnu vec hlasujú vždy spoločne, bez ohľadu na politickú stranu, za ktorú boli zvolení. Vždy im ide o potreby a záujmy obce a jej občanov.

V prvom volebnom roku sme mali rozpočet vyvážený a iba racionálnym hospodárením sme dokázali to, čo je vidieť, ale i mnoho vecí neviditeľných. Podarilo sa vybudovať veľmi dôležitú časť kanalizácie, ktorá rieši odkanalizovanie splaškovými vodami sídliska Za kostolom a v celej trase obytné domy. Odteraz občania bývajúci v uliciach Prúdy 1. a Prúdy 2. nebudú trpieť zápchami splaškov z potoka. Podarilo sa položiť asfaltový zvršok na celú trasu v uliciach budovania kanalizácie. Fyzicky sme ukončili vodné zdroje. Chýba ešte zosúladiť čerpaciu stanicu s vodojemami a spustiť do skúšobnej prevádzky. Po súhlase hygieny bude môcť stavba slúžiť občanom. Zatiaľ nevieme, kto bude prevádzkovateľom vodovodu, pretože nie je jasná transformácia vodární a kanalizácií.

Dobudovali sme v spolupráci a.s. CEMMAC a PD Vlára viacúčelový športový areál pri základnej škole.

Pokročili sme s prípravami na stavbu kúpaliska. V súčasnosti je zabezpečená projektová dokumentácia, vykúpený pozemok pod stavbu a pripravuje sa územné rozhodnutie. Či realizácia tejto stavby bude ďalej pokračovať, bude záležať jednak na finančných možnostiach obce a jednak na rozhodnutí poslancov obecného zastupiteľstva, ktorí rozhodnú o prioritách jednotlivých stavieb.

Zabezpečovali sme zhotovenie VN linky na štátnu hranicu s prepojom s ČR a popri tom bolo zrekonštruované aj verejné osvetlenie v Rajkovci, Zábave, Čakanove a na Rybníkoch. Okrem toho bola rozšírená elektrická sieť k lyžiarskemu vleku.

Cestou Povodia Váhu sme zabezpečili údržbu koryta rieky Vlára. Vyčistený bol aj potok na Hornom konci a pravidelne je vykonávaná údržba verejných priestranstiev a verejnej zelene. Popri tom sú sústavne zabezpečované všetky samosprávne funkcie obce.

Mohlo toho byť i viac, keby všetci občania boli hospodári v spoločnom tak, ako vo svojom. Koľko občanov sa zamyslí nad tým, keď do veľkokapacitných kontajnerov vyvážajú odpad, ktorý sa dá celkom ľahko využiť na kompostovanie alebo sa dá spáliť na záhrade, avšak takýto odpad sa vozí v kontajneroch za nemalé finančné prostriedky na skládku do Trenčína. Idú na to prostriedky z obce, ktoré by mohli byť využité oveľa účelnejšie. Tak je to aj s verejným osvetlením. V podmienkach našej obce by bolo postačujúce, aby svietil len každý druhý svetelný bod. Niekedy je až paradoxné, keď sa príde občan sťažovať, že pred jeho rodinným domom nesvieti verejné osvetlenie a on si musí svietiť v byte.

Je toho ešte oveľa viac, nad čím by sme sa mali spoločne zamyslieť. Želám si, aby sme boli dobrými hospodármi, a tak pripravovali lepšiu budúcnosť a krajšiu obec pre budúce generácie.

V budúcom roku pripravujeme ďalšiu etapu kanalizácie, čo je však podmienené aby si obec zobrala úver z banky. V nasledujúcom roku chceme projekčne zabezpečiť ďalšiu časť kanalizácie v obci.

Vážení spoluobčania,

ďakujem Vám za porozumenie a vynaložené úsilie, ktorým ste pomohli obohatiť okolie i celú našu obec. Zároveň chcem poďakovať vedeniu a.s. CEMMAC a PD Vlára za veľmi dobrú spoluprácu. Zakrátko sa rozlúčime s rokom 1995 a preto je moje poďakovanie o to srdečnejšie a úprimnejšie.

Milan V i d o m a n
starosta obce

CEMMAC mení farby ? !

Že vraj CEMMAC krachuje ? Aj také otázky odzneli v poslednom čase z mnohých, predovšetkým neinformovaných úst. Podobnú otázku som cítil v pozadí, ak ma redakcia požiadala o článok, ktorý by charakterizoval súčasnú situáciu v našej akciovej spoločnosti.

Áno, je pravdou, že prežívame zložité obdobie. Nie ako výrobná jednotka, lebo v takomto chápaní je právom tento rok možno označiť za úspešný. Očakávame prekročenie výrobných aj ekonomických ukazovateľov, pokračovali sme v zveľaďovaní fabriky i životného prostredia a rozbehli sme ďalšie významné investičné akcie. Dnes sa už nestretnete s horou sádry na nádvorí a na jar budúceho roka ukončíme prestavbu cementovej mlynice a voľné loženie substrátov na autá i vagóny. Možno povedať, že až na šachtovú technológiu výpalu bude cementáreň perfektná. Navyše v plnom prúde je príprava na certifikáciu podľa ISO 9000, čo pre neodborníka značí súčasnú európsku špičku v ponímaní komplexnosti riadenia systému kvality.

Z čoho teda pramenia spomenuté otázky ? Je faktom, že najväčší akcionár Maculan - Holding AG sa dostal hlavne na nemeckom stavebnom trhu do finančných problémov, ktoré vyústili vo vysokú pôžičku nemeckých a rakúskych bánk. Záverečné rokovania bankového konzorcia zrejme spôsobili, že od predaja akcií v priemysle rakúskeho holdingu sa očakáva čiastočne poriešiť vzniknutú situáciu a tak aj CEMMAC a.s. je zaradený medzi spoločnosti, v ktorých rozhodujúci balík akcií je ponukou pre solventných záujemcov.

Na základe týchto skutočností navštívili CEMMAC zástupcovia cementárskych i iných výrobcov stavebných látok z Rakúska, Nemecka, Francúzska aj Írska. Prezreli si výrobu od lomu po expedíciu, prehodnotili technicko-ekonomické parametre, zvažovali vlastné možnosti, plusy aj mínusy. Záver však v čase písania tohoto článku nebol známy. Sú aj domáci záujemci. Požadovaný finančný kapitál je však zatiaľ asi nad slovenské pomery.

Nech už situácia dopadne akokoľvek, pričom ani managmentu akciovej spoločnosti nie je ľahostajné kto bude budúcim majiteľom, súčasné rokovania ukazujú, že v cementárni sa za obdobie po privatizácii odviezol ohromný kus poctivej práce v každej oblasti, nevynímajúc sociálnej, ku ktorej sa dnes dosť zložito majitelia porovnateľných výrobných celkov hlásia.

Výrazne lepšie mzdové výsledky v CEMMAC-u vysokopresahujúce slovenský priemer, na jednej strane vytvárajú možnosti pre spokojnosť, ale aj náročnosť, no u potenciálnych záujemcov pôsobia ako ostraha a možno aj brzda definitívneho rozhodnutia. Rokovania len potvrdzujú našu nevýhodu, ktorú v minulosti mohla poriešiť pripravovaná výstavba rotačnej pece, o ktorej dobre vieme, ale nie sme schopní finančne zvládnuť. Návratnosť takejto akcie je v daných podmienkach nereálna už aj s ohľadom na existujúce slovenské kapacity, ktoré sú v súčasnosti nevyužívané.

Aký sa dá vysloviť záver k súčasnej neľahkej situácii ?

Že nebude o nič ľahšia ani v budúcnosti pri akomkoľvek majiteľovi. Produktivita práce bude vždy patriť medzi rozhodujúce kritériá a tak handicap šachtovkovej technológie bude potrebné nahradiť inými opatreniami, určite aj nepopulárnymi, ale predovšetkým maximálnou snahou o zvýraznenie vlastností, ktoré hornosrnianskych cementárov vždy stavali do popredia. Pracovitosť, zodpovedný prístup k riešeniu problémov v každej chvíli tak, ako keby bol majiteľom sám. V čase, keď sa pripravujeme na slávnostnú pohodu Vianoc a aspoň na čas utíchne hluk technologického zariadenia, musíme len veriť, že je to prechodný jav, na ktorý sme roky zvyknutí, že sa bude opakovať v rovnakých intervaloch a neprejde v jav trvalý.

Ak si navzájom želáme zdravie, šťastie a len to dobré na pracoviskách aj v rodinách, nech k tomuto želaniu pribudne aj majiteľ väčšiny akcií CEMMAC-u , ktorý bude pokračovať po ceste p. Maculana v trende, ktorý by zabezpečoval cementárskym rodinám prihraničnej doliny nielen prítomnosť ale aj budúcnosť. Ak mu CEMMAC ako zisková akciová spoločnosť svojim predajom poslúži pri riešení problémov spôsobených v iných končinách Európy, bude to svojim spôsobom ocenením súčasnej úrovne, ktorú je možné na trhu dobre predať a nie dôvodom k pesimizmu, ku ktorému zvädza neúprosnosť konkurenčného boja.

Ing. Ivan H o r n ý
výrobno-technický riaditeľ

Zabudnuté hodnoty

V prírode neustále pozorujeme pravidelné premeny v čase. Azda najviac si ich uvedomujeme na jeseň. V tomto ročnom období postupne odchádza krása leta, úroda z polí a záhrad sa odnáša do zásobární, aby bol dostatok potravy na zimu. po hrejivých lúčoch Slnka babieho leta nastupuje nevlúdne vlhké a veterné počasie. Prichádzajú dlhé zimné večery.

Pred niekoľkými desaťročiami zimný večer bol čas na rodinné spomienky, rozprávanie o dávnych udalostiach, čas párania peria, pradenia nití a tkania plátna. Muži pletli košíky z prútia, nádoby zo slamy a vyrábali úžitkové predmety z dreva. Bol to čas stretnutia sa celej rodiny a často i blízkeho príbuzenstva a susedov.

A čo mladí? Mládež sledovala prácu i vyjadrené názory dospelých. Deti počúvali rozprávanie otcov a materí a zapájali sa podľa záujmu a schopností do ich činnosti. Mladú generáciu to mimoriadne obohacovalo o poznatky z minulosti rodu, rodiny, či obce, osvojovali si správne morálne hodnoty, ktoré z rozprávania do seba vstrebávali ako suchá špongia vodu.

A výsledok? Správna morálna a hodnotová orientácia mládeže, dôležité poznatky z histórie rodiny, obce a hrdosť na životné postoje, skúsenosti a zážitky svojich predkov.

A čo dnešná mládež na dedine? Ona je tiež špongia pripravená na vsiaknutie toho čo sa jej ponúka. Čo však majú naporúdzi, alebo čo sa ponúka mladíkom a devám: nevhodné programy v televízii, nevhodné časopisy, nadmerné a zbytočné množstvo informácií pretechnizovaného sveta, či postmodernej spoločnosti.

Čo keby sme sa vrátili k hodnotám starých otcov a materí. Aké krásne by bolo znova vidieť, či sledovať, rozhovory rodičov s deťmi v dlhých jeseňných a zimných večeroch. Veď problémov, o ktorých si má rodina rozprávať, je vždy nadostač.

Čo keby sme v jeden večer v týždni vôbec nezapli televízor a len tak, ako rodina si spolu pohovorili, pospomínali, jednoducho posedeli, alebo zahrali si ako rodina spoločenskú hru - hoci i karty. Ako krásne by bolo, keby sme takýto spoločný večer ukončili spoločnou modlitbou celej rodiny.

Naši starí otcovia boli viac napojení na prírodu, na jej pravidelné premeny ako my. Aj počas zimných večerov sledovali hviezdnu oblohu a

mnohí podľa polohy súhvezdí na oblohe vedeli určiť aj približný čas v hodinách. Viac dvíhali hlavy k nebu a preto sú nám aj v tomto vzorom.

Počujem Vašu námietku: keby žili dnes boli by aj oni takí ako sme my. Možno je to pravda. Ale to je len dôkaz toho, že človek sa dokáže prispôbiť svojej dobe a prebrať od nej všetko: dobré i zlé. A čo je to zlé, čoho sa máme varovať?

Je toho dosť. Ja sa obmedzím iba na to, že zlé je aj to, čo je návykové. Áno návykové ako droga. A práve takýmto sa môže stať aj sledovanie televíznych programov.

Psychológovia tvrdia, že časté a dlhé sledovanie televízie spôsobuje okrem iných negatívnych vplyvov aj "informačný bum". Majú tým na mysli množstvo informácií dorážajúcich na vedomie a podvedomie človeka a následné preplnenie ľudskej psychiky informáciami a nemožnosť prijímať ďalšie, z čoho vyplýva nezáujem o okolitý svet, o príbuzných, podráždenosť, neurózy u detí, citové poruchy a mnohé nespoločenské prejavy človeka.

Dajme si na tento návyk - sledovanie televízie - veľký pozor a chráňme pred ním najmä vlastné deti v nastávajúcich zimných večeroch. Pestujme si vlastnú pevnú vôľu i u svojich detí tam, že aspoň jeden deň v týždni (nemusí to byť piatok) nezapneme televízor. Keď spoznáme blahodárnosť dňa bez televízie, možno si tie dni aj rozšírime. Veď sú rodiny i jednotlivci, ktorí televízne programy vôbec nesledujú a necítia pri tom žiadnu ujmu, ba naopak: sú pokojnejší, vyrovnanejší a nie sú vlečení súčasnou unaháňanou dobou.

Snažme sa aj my zakúsiť, či vlastniť, pokoj, radosť, vyrovnanosť a nezávislosť na súčasnom pretechnizovanom svete, alebo ako sa hovorí, na postmodernej spoločnosti.

Skúsme to, nechajme sa poučiť a inšpirovať životným štýlom, prácou, postojmi a morálnym odkazom tých, ktorí nás predišli do večnosti a zanechali nám svoj odkaz písaný vlastným životom. Nájdime si pravidelný čas na spoločné posedenie s celou rodinou. Využime na to dlhé zimné večery.

Dr. Pavol Červený

Vianočné želanie

Opäť je za nami jeden rok. Z čiary života nám odkrojil malý kúsok. V týchto chvíľach sa obvykle zamýšľame nad vlastným životom, jeho užitočnosťou, ale aj nad dobou a spoločnosťou v ktorej žijeme.

Opäť sme prežili rok plný vzruchov, či už na pracoviskách, v politike, možno i v rodine i v ďalších oblastiach. Čo nám prinesie budúcnosť, to ešte len uvidíme. Verme však, že ten pozitívny obrat nastane čo najskôr.

Stále častejšie sa ozývajú hlasy, že typickou chorobou moderného ľudstva je rozklad morálnych princípov. Akoby sa strácala hranica medzi dobrom a zlom. Stále viac spoznávame, že potrebujeme nielen potravu a zdravie, ale aj múdrosť, spravodlivosť, lásku a dialóg človeka s človekom. Spoločným cieľom školy a rodiny je sledovať a vytvárať dobro. Deti musia vyrastať v atmosfére preniknutej skutočnou láskou k ľuďom, v prostredí všestrannej dôvery, v prostredí, kde je nadovšetko osobný príklad, mravnosť a múdrosť, odvaha a rozvaha. Základom je každodenná práca, čestný osobný život, vlastné morálne kvality, ktoré motivujú deti a lákajú ich k napodobňovaniu.

Je povinnosťou každého rodiča i učiteľa prispieť k prehĺbeniu poznania o zmysle ľudského života. Pestovať odvahu k charakternému konaniu, cieľavedome zveľaďovať cit i rozum. V človeku sú skryté veľké sily vzájomnej spolupráce. Treba ich rozvinúť. V rodine i v škole šíriť vyšší princíp - byť skutočne dobrým a čestným človekom.

Nič nedáme svojim deťom, ak im nedáme sami seba. To platí v rodine i v škole.

Sú pred nami Vianoce. Na Vianoce sa zvyknú ľudia obdarovávať tým najkrajším, najvzácnejším a najdôležitejším čo je na svete: Láskou a vďakou.

Prijmite teda všetci, ktorí našej škole tak účinne pomáhate úprimné poďakovanie.

Príjmite vážení kolegovia, vážení rodičia, milí žiaci srdečný pozdrav so želaním šťastných a pokojných VIANOC.

Florian J a n t o l á k
riaditeľ ZŠ

Krása folklóru

O rôzne žánre kultúrneho prejavu nebola u nás v minulosti núdza. Svojho času mladí manželia Jantolákovci založili zo svojich žiakov folklórnu skupinu "Srňan". A darilo sa im dobre. Neskoršie mali štafetu prevziať mladí, ale folklórna skupina sa z kultúrnej obce vytratila, aby po čase opäť ožila.

Pri oživovaní je opäť pán Jantolák. Aj pri svojom dôležitom povolaní si nájde čas na skúšky a vystúpenia súboru. Veď je to jeho srdcová záležitosť, ale aj rukavica hodená tým, ktorí veľa hovoria čo obec a občania potrebujú, ale ostávajú len v roli diskutérov.

V roku 1994 pred oslavou 60. výročia zahájenia výučby v novej budove školy len tak na rýchlo pozval na skúšku členov bývalej folklórnej skupiny. Požiadal ich, aby zatancovali aspoň niektoré tance. Neodmietli a bol to začiatok pravidelného nácviku rozšírenej skupiny. Prišli aj ďalší a najmladší má iba 8 rokov. Od mája tohoto roku sa pravidelne schádzajú v Klube Cementár a veselo si hopkajú. Tí najmenší sa zaúčajú aj tak, že spievajú a tancujú ako vedia a vidia.

Doteraz predviedli svoje umenie zamestnancom a.s. CEMMAC a občanom sa predstavili s dožinkami, kde vystúpila aj mužská spevácka skupina s vlastnými pesničkami v hlasovom prevedení.

Ponuky na vystúpenie našli odozvu aj mimo obce. Začiatkom novembra hrali, spievali a tancovali v Novej Bošáci, kde ich pozvali v rámci mesiaca Úcty k starším.

Tí, ktorí videli ich program s doprovodom dychovej hudby a dvoch harmonikárov, obohatený o spevácku skupinu vedia, že činnosť folklórneho súboru prináša radosť. Veď cepový, karičky, alebo pásmo dožiniek prinášajú krásne zážitky. Tak to vidí aj najstraší člen súboru pán Vinco Černička, ktorý pri svojich 70 rokoch je nepostrádateľný so svojim basom.

Viem, že folklór prináša radosť, ale všetci v súbore vedia, že pri nácviku to aj zabolí. Aj za to Vám všetkým patrí vďaka. Ale aj za to, že ďalším generáciám odovzdáte živý obraz o kultúre našich predkov, ale zároveň necháte stopu o čase, ktorý prežívame. Veď kultúra, ktorú robíte bude vždy prinášať krásu a radosť.

Ing. Alojz K r a j č í

Priateľstvo a reprezentácia

Celý príbeh sa začal už v roku 1949. Chlapci z našej obce pre rôzne príčiny odchádzali do sveta. Mnohí sa neskôršie domov vrátili, ale niektorí našli nový domov roztrúsení v Európe a za morom.

Jeden z našich rodákov sa svojou usilovnosťou udomácnil v SRN. Do rodnej obce sa mohol prísť pozrieť až v roku 1980, ale od tohoto času býva u nás častejšie. Prichádza aj s manželkou a v kruhu rodiny oslávil v Klube Cementár aj svoje jubilejné narodeniny. Prišli s gratuláciami aj kamaráti a známi muzikanti. Pri lúčení dostali mladší členovia hudobnej skupiny rodinnú vizitku oslávenca.

Netrvalo dlho a hudobníci Blankytu sa vybrali na "turné" do SRN. Pri pasovej kontrole im však chýbalo pozvanie. Problém vyriešil najmladší, ktorý si spomenul na vizitku zo spomínanej oslavy. Po overení totožnosti z vizitky mohli cestovať ďalej a dostali sa až do kúpeľného mesta Bad Harzburg.

Ďalej sa udalosti vyvíjali tak, že sa dostali aj na vinárske slávnosti. Získali dobré meno a zároveň oficiálne pozvanie aj na ďalší rok.

V Bündheime sú vždy milo privítaní, tak ako je to vidieť na fotografii:

Svojím majstrovstvom si získali sympatie účastníkov vinárskych slávností. Ich reprezentačné vystúpenie neušlo pozornosti ani miestnych novín GZ Harzburger Zeitung. Preto Vám výstrižok z novín a jeho preklad prikladáme.

Z našich nositeľov dobrého muzikantského umenia obec a Slovensko doteraz v severnom Nemecku reprezentovali páni Čerňička Cyprian, Pavlačka Stanislav, Mgr. Schulcz Peter, Vajdík Štefan, Ing. Galko Alojz, Papiernik Zdenko, Belko Jozef, Petr Karol, Macek František a Čerňička Michal, ktorému ďakujem za získanie podkladov k tomuto článku.

Celý príbeh má staré korene. Začal a rozvinul ho pán Augustín Kľúčovský, ktorý sa v SRN uplatnil, ako dobrý odborník. K tomuto mu pomohla jeho manželka Anka. Ale obidvaja majú veľkú zásluhu na tom, že naši hudobníci priviezli do tohoto malebného kraja svoje umenie. Pomohli im dobre reprezentovať kultúru našej obce a Slovenska.

Ing. Alojz Krajčí

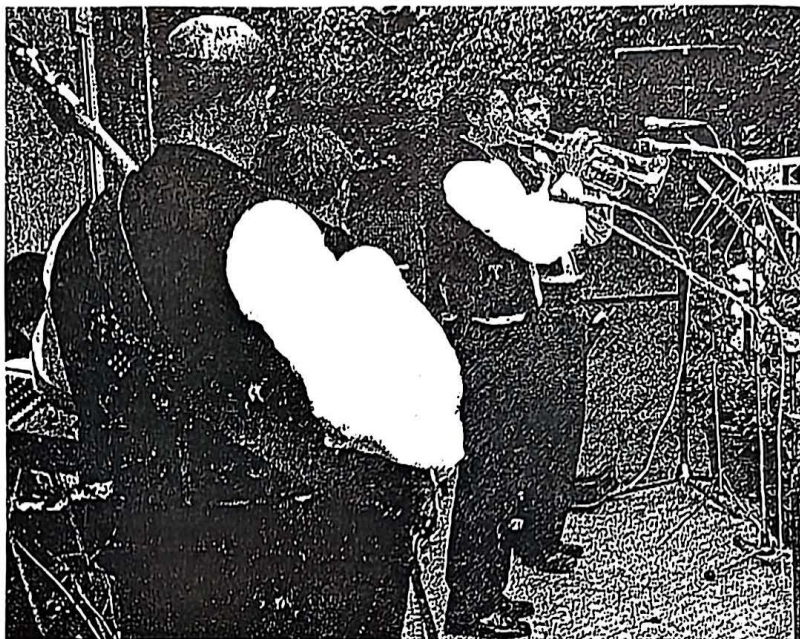
BLANKYT zahrali „Modré z neba“. Kalpingské počasie, konštatoval spokojný Walter Rücker pohľadom do neba. Slnko, trochu zamračené a nie veľmi zima. Skoro ideálne predpoklady pre vinné slávnosti v Bündenheime a tento názor zdieľali zjavne aj účastníci a priatelia slávnosti.

Predseda bol odetý za hlavného vinára. Stoly a stoličky prichystané na dvore pred svätogregoriánskym kostolom nestačili, preto bola ustavične prichystaná záloha, počas víťania hostí 17-tej vinnej slávnosti vo Windenheime Walterom Rückerom.

Medzi obloženými chlebíčkami, párkami, vinnými a pivnými stánkami vládla priateľská atmosféra, v debata pri poháriku vína a medzi tým sa mladší hostia hrali na malom ihrisku.

Dôležitým prínosom v dobrej nálade bola skupina „BLANKYT“. Muzikanti zo Slovenska sa zúčastnili už 7-krát slávnosti a znovu potvrdili, že nie sú iba dobrí instrumentalisti, ale aj tvorcovia dobrej nálady.

Asi aj preto je ich názov „Modré nebo“ z citácie Rückera. A toho „Modrého neba“ bolo skutočne dosť.

Die Gruppe „Blankyt“ gehört zu den musikalischen Stammgästen in Bündheim.
Fotos: Beckmann

17. Weinfest der Kolpingfamilie Bündheim

„Blankyt“ spielte den (fast) blauen Himmel herbei

BÜNDHEIM. „Kolping-Wetter“, konstatierte ein zufriedener Walter Rücker mit dem Blick gen Himmel: „Trocken, ein wenig bewölkt und nicht zu kalt.“ Nahezu ideale Voraussetzungen für das Weinfest der Kolpingfamilie Bündheim und diese Einschätzung teilten offenkundig auch die Mitglieder und Freunde der Kolpingfamilie.

Vorsitzender als Winzer

Die auf dem Hof an der St.-Gregor-Kirche bereits aufgebauten Tische und Stühle reichten nicht aus, doch aus dem Kolpingheim wurde stetig „Nachschub“ herbeigeschafft, während der Stillecht als Winzer kostümierte Walter Rücker die Gäste beim 17. Weinfest der Kolpingfamilie Bündheim willkommen hieß. Zwischen Fischbrötchen und Bratwurststand, Wein- und Bierbude herrschte so bald eine fröhliche Atmosphäre, plauderten die Besucher bei einem „Glaserl Wein“, während sich die jüngeren Gäste auf einem kleinen Spielefest hinter dem Heim vergnügten.

„Stimmungskanonen“

Einen wichtigen Beitrag zur guten Stimmung trug die Gruppe „Blankyt“ bei. Bereits zum siebten Mal waren die Musiker aus der Slowakei mit von der Partie und stellten erneut unter Beweis, daß sie nicht nur gute Instrumentalisten, sondern auch „Stimmungskanonen“ sind. Zudem heißt ihr Name so Rückert, blauer Himmel. Und den hätte das Weinfest ja denn auch (fast).
bc

Stillecht als Winzer verkleidet eröffnete Walter Rücker das Weinfest in Bündheim.

Informácie zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva v Hornom Srní

Obecné zastupiteľstvo v Hornom Srní *schválilo*:

- správu o hospodárení obce k 31.7.1995
- doplnok k Všeobecne záväznému nariadeniu obce č. 5/1993 o predaji bytov a nebytových priestorov. K dnešnému dňu boli predané všetky byty okrem bytoviek č. 765 a 810, kde sa vybavujú podklady k predaju. V správe obce ostanú len byty na slobodárni č. 762
- prenájom jedného pavilónu Materskej školy v Hornom Srní pre odevnú výrobu

súhlasilo:

- aby 10. a ďalšie ročníky turnaja v minifutbale sa konal pod záštitou starostu obce *o putovný pohár starostu*
- s výmenou stavebného pozemku parc. č. 129/1 vlastníčky Renáty Škytovej na Hornom Konci, za pozemok parc. č. 1635/67, ktorý je majetkom obce, za účelom otvorenia priestranstva a získania ďalších stavebných pozemkov s tým, že menovaná rozdiel vo výmere pozemkov obci doplatí á 70,-.Sk/m².

menovalo:

- poslancov p. Jaroslava Húserku a p. Jozefa Bobota do školskej rady ZŠ.

uložilo:

- starostovi obce zvolať spoločné jednanie TJ Cementár Horné Srnie, komisie školstva a kultúry, vedenia CEMMAC a.s. a PD Vlára za účelom riešenia otázky telovýchovy v obci
- vysloviť poďakovanie vodáckemu oddielu vedenému Z. Liptákom za vzornú reprezentáciu obce
- zvolať jednanie s vedením Nemocnice Trenčianske Teplice a lekármi obvodného zdravotného strediska vo veci prevodu zdravotného zariadenia na obec

- zverejniť ponuku obce na využitie pozemku v strede obce na podnikateľské účely
- požiadať políciu o dôslednú kontrolu po obci počas konania diskoték
- komisii výstavby
pripraviť návrh a určiť postupnosť ďalšieho budovania kanalizačnej siete v obci s určením predpokladanej finančnej čiastky potrebnej na krytie stavby.

Dňom 1.10.1995 bola schválená Ministerstvom zdravotníctva SR delimitácia majetku zdravotného strediska v Hornom Srní z Nemocnice Trenčianske Teplice na obec Horné Srnie. Vzhľadom k tomu, že zo strany Nemocnice Trenčianske Teplice neboli predložené dôležité podklady, ktoré bránili k prevzatíu zdravotného strediska, Nemocnica Tr. Teplice bola vyzvaná na ich predloženie.

Okrem toho Nemocnica Trenčianske Teplice dlhuje obci finančné prostriedky vo výške 152 822,- Sk za poskytované služby príspevkovou organizáciou služby obce Horné Srnie (dodávka vody, kúrenie atď.). Túto čiastku uložilo obecné zastupiteľstvo vymáhať.

Obecné zastupiteľstvo sa zaoberalo prípravou na zostavenie rozpočtu obce pre rok 1996 a bolo oboznámené s možnosťami poskytnutia úveru na ďalšie pokračovanie stavby kanalizácie v obci cestou Prvej komunálnej banky.

Základná škola žiada:

Riaditeľstvo ZŠ v Hornom Srní sa obracia na občanov Horného Srnia s prosbou o pomoc pri zozbieraní starých vecí, ktoré používali ľudia v našej dedine (hlinené a drevené nádoby, prac. náradie a odev) pre stálu výstavku, ktorá by bola zriadená v škole pre vyučovacie účely v priestoroch ZŠ.

Uvedené predmety môžete priniesť do školy pondelok - piatok od 8.00 - 13.00 hod., prípadne ich poslať do školy po deťoch. V prípade potreby sa kontaktujte s p. Mgr. Schulczovou Máriou na ZŠ v Hornom Srní.

Pozemkové úpravy

Od poslednej informácie o priebehu pozemkových úprav v našom katastrálnom území sme opäť pokročili.

Odvolania účastníkov pozemkov voči oznámeniu Pozemkového úradu sú v súčasnosti skúmané pracovníkmi a.s. TEK DAN a výsledok bude každému písomne doručený.

Predstavenstvo Združenia vlastníkov pozemkov odoslalo návrhy na usporiadanie katastra tak, ako to bolo prejednané na Valnom zhromaždení.

V súčasnosti pripravujeme možnosť získať osvedčenie o vlastníctve pozemkov tých parcelí, ktoré v minulosti neboli prevedené, ale dedičia sú známi. Týmto by odpadlo zdĺhavé dedičské konanie. Podrobnejšie informácie pripraví predstavenstvo a zverejní na Valnom zhromaždení alebo tlačou.

Ing. Alojz K r a j č í

Kultúrny prehľad na december 1995

Knižné noviny:

Beletria:

- Cook Robin : Mozog
- Fieldingová Joy : Teraz neplač
- Sheldom Sidney : Lekárky
- Archer Jeffrey : Kein a Ábel
- Koyš Pavel : Miloval Vás básnik
- Cooperová Jilly : Rivali
- Cordon Noah : Klinika
- Bednár Roman : Najväčší géniovia západnej civilizácie
- Baláž Anton : Kým žiješ, miluj

Knihy pre deti a mládež:

- Simmel J.M. : Plakať prísne zakázané
- Townsendová Sue : Tajný denník Adriana Mola
- Rúfus Milan : Pamätníček, modlitby za dieťa
- Disney Walt : Lišiak a pes

Filmy v kine Cementár:

- 3.12. : André
- 7.12. : Statočné srdce
- 10.12. : Vodný svet
- 14.12. : Nell
- 17.12. : Kongo
- 21.12. : Navždy Batman
- 28.12. : Prechádzka v oblakoch

Kultúrne akcie:

- 10.12. : Stretnutie dôchodcov
- 26.12. : Štefánska zábava
- 31.12. : Silvestrovská zábava

Šport v obci

V mesiacoch október a november skončili futbalové mužstvá jesennú časť majstrovských futbalových súťaží ročníka 1995-96 so striedavými úspechmi.

Žiaci - krajská súťaž prezimujú na poslednom 12. mieste s dvoma bodmi.

Dorast - VI. Liga sever - 2. miesto s 27 bodmi o 1 bod za vedúcou Ľuborčou:

Muži - majstrovstvá okresu - 10. miesto so 14 bodmi.

Pri mužstve dorastu je potrebné spomenúť hráčov, ktorí v predchádzajúcom období prešli zo žiakov do dorastu a v tejto kategórii sú veľmi platnými hráčmi popri starších hráčoch čo sa prejavilo i na výsledkoch mužstva.

Príprava mužstiev dorastu a mužov na jarnú časť súťaží začne začiatkom januára, žiakov začiatkom februára.

Športovci obce ale i rekreačný zánietenci futbalu nezaháľajú ani v zimnom období. Začiatkom novembra 1995 odštartoval jubilejný 10. ročník minifutbalovej ligy o Putovný pohár starostu obce, ktorý v spolupráci s obecným úradom, základnou školou zorganizoval CEMMAC a.s., a tieto zložky pomohli i materiálne za čo im patrí od všetkých účastníkov minifutbalovej ligy poďakovanie.

Peter Š t e f á n e k

V ď a k a

Tak po tichu, ako snehová vločka sadá,
prichádza čas Vianoc znova.
Tento kolobeh nikto nezahatá,
a všetci chceme byť spolu doma.

Zem naša, matka - živiteľka dobrá,
čaká na oddych zaslúžený.
Aby pookrila, hoci nie je chorá,
tíško nabráť síl na rok nový.

Úrodu vydala, malú či veľkú?, ale požehnanú,
veď rok po roku nebýva rovnaký.,
Aj keď málo sadíme, úrodu brať môžeme bohatú,
a za to vďačíme riadeniu Božej ruky.

Pokoj a radosť nech zavládne vo Vašich rodinách počas Vianočných
sviatkov milí spoluobčania.

V tejto atmosfére prežime celý budúci rok.

To Vám želá

Redakcia časopisu "LIPOVEC"

Zo školských lavíc:

Vianoce

Je to krásny deň
- 24. december.
Narodil sa Ježiško,
zasvietilo nebičko.
Na nebičku hviezdička
prišla vítať Ježiška.
Prišli Traja králi
dary mu darovali.
Ježiško bol v maštali
ovce naňho dýchali.
Bolo mu tam teplúčko,
spalo sa mu mäkkúčko.
Narodil sa v Betleheme,
na slame on sladko drieme.
Je to krásny deň
- 24. december.

Monika Štefánková, 7.A

Čas radostí - veselostí

Čas radostí - veselostí
blíži sa už k nám
je tu plno snehu mrazu
a čas k zimným hrám.

Stavajú sa snehuliaci
spúšťajú sa sane
deti kričia "Hurá, hurá!
Poďme rýchlo na ne!"

Zuzka Martišková, 7.B

Zima

Sniežik padá
na polia a lúky,
deti berú sánky,
dospelí zas hľadajú
vianočné stromky.

Domov ich prinesú
ozdobia ich striebrom,
o chvíľu k nim zasadnú
osvietia ich jasom.

Vydavateľ : Obecný úrad Horné Srnie
Zodpovedná redaktorka : Ing. Jolana Hiklová
Registrácia : Okresný úrad Trenčín č. 120-456/1992-RK
Vytlačila : Marta Valovičová, Moravská 4, Nemšová
Foto : Kebísek Jozef